קדשי מזבח מצמרפין זה עם זה למעילה בולחייב עליהם משום פיגול ונותר

וטמא קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה יי

מובח מובח מואחד מקדשי בדק הבית מינה

מצמרפין זה עם זה למעילה: גמ' השתא יש

לומר מ'דקתני אחד קדשי מזבח ואחד קדשי

בדק הבית דהאי קדושת הגוף והאי קדושת

דמים אפ"ה קתני מצמרפין זה עם זה קדשי

מובח עם קרשי מובח מיבעיא משום דקתני

מזברו עם קו שי פוברו מיבע א כיטום דקיונג עלה לחייב עליהן משום פיגול גותר וממא דקדשי בדק הבית לא זי איכא הכי משום הכי קא פליג ליִה °אִ״ר ינָאי יּמחוורתא אין יחייבִין

משום מעילה אלא על קדשי בדק הבית 🤊 ועולה

בלבד מ"ם ראמר קרא ינפש כי תמעול מעל

ים מקדשי ה' קדשים המיוחדין לה' יש בהן מעילה אבל קדשי מזבח אית בהו לכהנים ואית

בהו לבעלים תגן קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה למעילה מדרבגן ייקדשי קדשים ששחטן בדרום מועלים בהן יי מדרבגן תגן ייהנהגה מן החשאת כשהיא חיה לא, מעל עד, שיפגום החשאת כשהיא חיה לא, מעל עד, שיפגום

כשהיא מתה כיון שנהנה כל שהוא מעל מדרבנן

ומדאורייתא לא והתניא סרבי אומר בכל חלב

לה' לרבות אימורי קדשים קלים למעילה מדרבגן

והא קרא קא נסיב לה אסמכתא בעלמא יוהא

מידי מעילה דבר תורה במאי אילימא בקדשי

ברק הבית אפילו כי מתו גמי לא יהא אלא דאקריש אשפה ₪ לברק הבית לאו ״אית בה דאקריש אשפה

מעילה אלא יו קדשי מובח יו דאורייתא מי

אית בהו מעילה אלא הכי קא אמרי דבי

רבי ינאי מהאי יו קרא קדשי בדק הבית שמעין

מינה קדשי מובח

לא שמעין מינה:

עולא אמר רבי יוחנן קדשים שמתו יצאו

. עייי פ״ה מה מעילה הלכה ג: ב ב מיי חי״־ א א מיי׳ פ״ה מהלכות

מני" פי"ח מי פסה"מ הל' יא: ג ג מייי פ״ה ע. מעילה הלכה ב: מיי מ״ח מ״ח מעינה הנכה כ. ד ד מיי' פ"א מהלכות מעילה הלכה ב:

תורה אור השלם

1. נפש כי תמעל מעל ו. נָפָשׁ בִּי וְתְּעְעֵל תַּעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגִנָה מְקָּדְשֵׁי וְיָּ וְהַבִּיא אֶת אֲשְׁמוֹ לִיְיָ אֵיל תמים מן הצאן בערכר בסף שקלים בשקל הקדש ניקרא ה טו לְאָשָׁם: ויקרא ה טו במוְבַּחָה לֶחָם אָשֶׁה לְרִיחַ נְיִתְּוְבַּחָה לֶחָם אָשֶׁה לְרִיחַ נְיִלְיִי: בְּיִלְיִי: יי ויקרא ג טז

מוסף רש"י י קדשי קדשים ששחטן בדרום. אע"ג דדינן ליטחט בלפון לא ילאו מקדושמן לגבי מעילה, שהנהנה מהן שוה פרוטה מעל (לעיד ב.). פרוטה מעל (לעיל ב.). כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. עד שיחסר ממנו, דכיון דקדושת דמים היא לא מעל עד שיחסר מדמיה. כגון הכחישה, דכיון דבעלת מום היא קיימא לדמיה וקי"ל כל העומד לדמים אין מועליו בו העומד נדמים חין מוענין בו עד שיחסר מדמיי, אבל כל שאינו עומד לדמים, כגון כוס של זהב של הקדש, כיון שנהנה בו אע"פ שלא חיסרו מעל וכשהיא מחה דלאו לדמי קיימא דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים, כיון שנהנה בשוה פרוטה מעל, אע״פ שלא זיסרו (לעיל ב:). כל לה'. בקדשים קלים כתיב, ולהכי כתיב בהו לה' למימרא ונהכי כחיב כהו נהי נתיתרת לקדשי ה' קרינל ציה לענין מעילה (חולין קיז. ובעייז בריתות כג:). יצאו מידי מעילה דבר תורה. ללל קדשי ה' נינהו, דלא חזו לגבוה, קדושת דמים נמי לית בהו, פודיו את הקדשים דאין פודין את הקדשים להאכילם לכלבים (דעיד יב.) אבל מדרבנן אית בהו מעילה

רבינו גרשום

קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה למעילה. אם נהנה משני קדשי מזבח בשוה וים ב... מעל ומצטרפין פרוטה מעל ומצטרפין זה עם זה לכזית: לחייב עליהן משום אוכל פיגול או נותר או טמא. או לחייב למעלה או טמא. או לווייב למעלה כזית בחוץ: קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה. אבל פיגול ונותר אין בהן דהני לא נהגי בקדשי בדק הבית דקדושת דמים נינהו: וקדשי מזבח וקדשי בימו: זקן שי מובוד וקדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה. אבל לא לדבר אחר כדאמרן משום הכי קא פליג לה . למתניתין קדשי מזבח בפני עצמו וקדשי בדק הבית

קדשי מובח מצמרפין זה עם זה למעילה. אם אכל מוז בשר עולה זו חלי זית ומבשר עולה אחרת חלי זית חייב קרבן מעילה וכן למ״ד לקמן (דף יח:) דמעילה בשוה פרוטה אם אכל חלי שוה פרוטה מזו וחלי

שוה פרוטה מזו חייב: ולחייב משום פיגול ונותר וממא. שאם אכל

חלי זית מוה וחלי זית מוה חייב כרת קדשי בדק הבית מלטרפין זה עם זה למעילה ואם נהנה חצי שיעור מזה וחצי שיעור מזה מעל: אחד קדשי מזבח ואחד קדשי ברק הבית בו'. שאם נהנה כחלי זית בשר ') קדשי מובח וכחלי זית מבשר שהוקדשה לבדק הבית מלטרפין: השתא יש לומר. קתני אחד קדשי מזכח ואחד קדשי בדק הכיח

מלטרפין כדהתני בסיפה דמתני' הדשי מזבח עם קדשי מזבח מיבעיא ואמאי קתני רישה דמתניתין וה"ת ומחי הה מתמה וכי אין דרך משניות בהרבה מקומות ששונה בהן בזה הענין בזו ואף י"ל דפריך משום דרישה שוו מכלל סיפא היא דאחד קדשי מובח ואחד קדשי בדק הבית משמע בכל ענין בין קדשי מזבח עם קדשי בדק הבית בין קדשי מזבח עם קדשי מזבח בין קדשי בדק הבית עם קדשי בדק הבית וא"כ אין זה שיטה דוו אף זו אם היה רוצה לשנות בזו אף זו ה"ל למיתני בסיפא קדשי מזבח מלטרפין עם קדשי בדק הכית: משום דקתני עלה ולחייב עליו משום פיגול ונותר וממא. לכקדעי בדק הבית לא איכא הכי מש"ה קא פליג ליה כלומר לכן שנאה בבבא ראשונה לעלמה משום דלא הוה שייך למיתני ולחייב עליה משום פיגול גבי סיפא דקתני בה קדשי בדק הבית וכיון דקתני קדשי מובח עם קדשי מובח לחודייהו בחד בבא תנא נמי כה"ג בקדשי בדק הבית ואע"ג דמסיפא שמעינן להו: מחוורתא. יו לומר דבר ומחוור הוא זה י אבל

קדשי מזבח אית בהן לכהנים ואית בהו מתני לבעלים הלכך לית בהו מעילה ועולה נמי עורה לכהנים ובסמוך פריך עלה טובא עד דקאמר במסקנא יהו דלרבי ינאי ר"ל כי מזה הפסוק לא נפקא לן מעילה בקדשי מזבח וא"ת והא בשילהי תמורה (דף לב:) א"ר

מתני" לא נפקא לן מעילה בקדשי מזבח וא"ת והא בשילהי תמורה (דף לב:) א"ר ינאי דאין מעילה מפורשת מה"ת אלא בעולה בלבד שנאמר מקדשי ה' אלמא משמע איפכא דבקדשי מזבח מפורשת מעילה יותר מקדשי בדק ינו ינוך מע כם מפורשת מהם על האנו כפונם ככל שממות מקוש ים מוכנו מפנים ומכנו יופר מוכנו מפרשת מפורשת מתקדשי ה' יו בקדשי הבית והכא קאמר איפכא י"ל דלא קשו אהדדי יש דה"פ 0 לא קאמר בעולה לאפוקי בדק הבית דהא ודאי משמע מחוך הפסוק דמקדשי ה' יו בקדשי בדק הבית יש בהם מעילה וליכא מאן דפליג אהא דא לא בא ר' יואי לומר דש דחטאת ואשם אין בהם מעילה מפורשת שאינם מיוחדים לשם כמו עולה 🕫 וה״פ דהתם אין מעילה מפורש בקדשי מזבח אלא בעולה והכא דקאמר אלא על קדשי בדק הבית לא אמי לאפוקי עולה דאיקרי קדשי ה׳ שהיא כת קריבה למובח ואע"ג דעורה לכהנים אין בכך כלום דמ"מ כה דהקרבה עיקר ולא אחי אלא לאפוקי חטאת ואשם וה"ק הכא אין חייבין משום מעילה אלא על בדק הבית דבקדשי בדק הבית מילתא פסיקא היא דאית בהו מעילה אבל בקדשי מזבח לא הויא מילתא פסיקא ^{מ)} דליכא מעילה יו אלא בהו בעולה והיינו הא דקאמר אבל בקדשי מזבח אית בהו לכהנים ואית בהו יו למזבח כלומר בהני הוא דלית מעילה דהיינו חטאת

ומשם דעולה מיקריא שפיר מיוחדת לשם כיון שכולה כליל⁰: בשהיא חיה דא מעל עד שיפגום. את בהו מעילה יח: ואשם דעולה מיקריא שפיר מיוחדת לשם כיון שכולה כליל⁰: בשהיא חיה דא מעל עד שיפגום. את בהו מעילה יח: ואפילו בי מתו יש (דהו) [גמי] דא יהא אדא דאקרושי אשפה בו'. כלומר דשייך שפיר מעילה דלא גרעי מאשפה והקשה רבנו חיים הכהן ע גדול מי דמי אשפה ראויה לפדות אבל האי לאו בר פדיון הוא לא דלאו בר העמדה והערכה י"ל דשמא קסבר קדשי בדק הבית לא היו בכלל העמדה א"נ לבו מי לא עסקינן ° דהעמידן מחיים ולא הספיק לפדותן מחיים עד שמחו ואפ"ה קאמר עולא דינאו מידי מעילה וא"ת חיפוק ליה דלא מעל משום לגו דאמר אין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים ואפילו להו בקדשי בדק הבית אמרינן בפרק כל שעה (פסחים דף כנג.) דליכא ⁰ מעילה י"ל כדפי' שם דוקא להאכילן לכלבים לה אבל לשאר הנאות פודין (כגון) בקדשי בדק הבית כגון להסיקן תחת תבשילו ולהכי שייך הכא בקדשים שמתו מעילה לוו: מהאי קרא קרשי בדק הבית שבעינן. כלומר מקרא דמקדשי ה' לא נפקא לן אלא קדשי בדק הבית ולא קדשי מובח ונפקא לן קדשי מובח מקרא דלעיל דכל חלב לוו וי"מ דל"ג לעיל והתניא כל חלב אלא גרס והא קרא קא נסיב לה פי' ר' ינאי קא מפיק מקרא מזכח ופפקח כן קבש מוכח מקרט זפעי לפני חוב של היי לי די לי לי לי לי של הייסור מלח בל לי הייסור קום מפיק מקרט בסך כל הבשר (סולין דף קיז.) דאיכא מעילה שי דמקיש פר כהן משוח לובח שלמים מכאשר יורם מיהו נראה למורי שי' דגרס והחניא כל חלב והיינו קרא דמפקי מיניה במסקנא דיש מעילה והא דלא © מפיק מרבי ינאי פשיטא ליה דמדרבגן קאמר ואסמכחא בעלמא אלא פריך מקרא דכל חלב והיינו קרא דמפקי מיניה במסקנא דיש מעילה בקדשי מובח ואם חאמר והיאך נפקא ליה מיניה ליש קדשים והא לא איירי קרא אלא באימורי קדשים קלים י"ל דכיון דאפקינהו קרא דמקדשי הי מההיא דרשא דקאמר לעיל דדוקא קדשים המיוחדין לשם 0 לי אלא א דרשי מיניה כלל אלא מוקמינן ליה בכל קדשים ש כן נראה למורי:

מחזורתא. הכי קאמר מחזור ומבורר הוא לי שאין חייבין משום מעילה אלא על קדשי ברק הבית בלבד כר: בדרבנן. כלומר מדרבנן הוא דאית בהו מעילה בקדשי מזבח ולא מדאורייתא: הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל ער שיפגום. כגון שהכב עליה והכחישה ואמרינן בפרקין דלקמן דבחטאת בעל מום מיירי דקיימא לפדייה שהרי הפסיד את ההקדש שהפחיתה מדמיה עליה והכחישה ואחריום בפרקין דקקמן דבחטאה בעל כזם מיידר דקיימא קפוייה שהוי המסיד אה ההקרש שהפחיתה מרמיה (כשהיא מה כיון שנהנה ממנה אפילו בלא פנם מעל דלא קיימא לפיוייה שאין פודין את ההקדש להאכילה לכלבים: מדרבנן db נמי מעל. יצאו מעילה דבר תורה משום דכתיב וחטאה בשגנה מקדשי ה' וכיון דמתו לא חזו לה': במאי. קא מיירי עולא אי בקדשי בדים מיירי אפילו כי מתו לא יצאו מידי מעילה: לא יהא אלא דאקדיש אשפה. כלומר כי היכי דאשפה קדשה לדמיה הכי נמי אם מקדשה מזבח לדמיה ואית בה מעילה. אלא פשיטא דבקדשי מזבח מיירי ולאחר מיתה יצאו מידי מעילה מכלל דבחייהן יש בהן מעילה דבר תורה וקשיא לרי ינאי: אמר לך ר' ינאי. אין ודאי בקדשי מזבח בקדשי מזבח מעילה מבל היו לא או ביו בקדשי מובח בקדשי מזבח מעילה אלא קדשי בדק הבית רמיוחדין לה' היו און שמעינן מיניה אלא קדשי בדק הבית רמיוחדין לה' מובח מובח מיירו מעילה אבל מהאי קדשי ה"דב שכי תמעול מעל לה' ולאן שמעינן מיניה אלא קדשי בדק הבית רמיוחדין לה' למעילה. שאם נהנה מב' מיני קדשי מזבח בשוה פרוטה מעל.

לבועירון, שמט מטנט מכי לכית לחייב עליהן משום נותר או פיגול או טמא או (למית) לחייב משום מעלה בחוץ: קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה. אבל פגול ונותר וטמא אין בהן משום דהני לא נהגי בקדשי בדק הבית וקדושת דמים נינהו:

קדשי מובח וקדשי בדק הבית מלטרפין וה עם וה למעילה. אבל לא לדבר אחר יאו ומש"ה קא פליג לה מתניתין דתני קדשי מובח בפני עלמן וקדשי בדק הבית בפני עלמן: ים גב' א"ר מחוורתה. דבר ברור הוא כמו כ במחוורת עליו (מיר דף סג.): שאין חייבין קרבן מעילה וכו' סכן וכו': יגו ומתרך מדרבנן. הוא דאית בהו הנהנה מו החטחת כשהיה חיה לה מעל עד שיפגוס. כגון שרכב עליה והכחישה כדמפרש בפירקין דלקמן (דף יט.) דבחטאת בעלת מום מיירי דקיימא לדמי לפיכך מעל שהפסיד להקדש שפחת מדמיה וכשהיא מתה כיון שנהנה ממנה אע"פ שלא פגם מעל דלאו לדמי קיימא שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים (פסחים דף כע.). (ג) האי מעל נמי ח דמדאוריי׳ מעלן: ילאו מידי מעילה דבר סורה. משום דכתיב קדשי ה' וכיון דמתו לא חזו לקדשי ה׳: ובמחי. קמיירי עולא אילימא בקדשי בה"ב אפי" מתו נמי לא ילאו מידי מעילה לא יהא אלא דאקדים אשפה מי לא קדשה לדמיה דאית בה מעילה ה"נ דאי אקדיש בהמה לבדק הבית אע"ג דמתה קדשה נמי לדמים ואית בה מעילה: אלא פשיטה דבקדשי מובה מיירי. ולחחר מיתה יצאו מידי מעילה דבר תורה מכלל דבחייהן יש בהן מעילה מדאוריימא וקשיא לרבי ינאי (ד): אמר לך ר' ינאי אין ודאי בקדשי מובח נמי אים בהו מעילה מדאורייתא אבל ש מהאי קדשי ה׳ דבקרא דנפש כי תמעול מעל לא

שמעינן מיניה אלא קדשי בדק הבית ידו דמחוורין לה' אלא מקרא אחרינא נפקא לן דקדשי מובח אים בהו מעילה דכתיב ואיש כי יאכל קדש בשגגה וגו' (ויקרא כב) דבכל קדש מיירי:

אמר

מעילה בקדשי מזבח אבל לא מדאוריי': מדרבנן: והא קרא קא נסיב לאשמועי

ב...ב... ב) [תמורה לב: ע"ש], ג) לעיל ב, ד) לעיל ב: לקמן יח., ב, ד) מעול ב: לקמן יח., ס) תמורה לב: חולין קיז. [כריתות כג:], ו) לעיל ב. יב., [כריתות כג:], ו) נעיל ב. יב., ו) מי ליח ל״ק, ה) ל״ק, ש) מהאי קרא דנפש כי ממעול מעל מקדשי הי לא שמעיי כוי ל״ק, י) מקדשי מוצח ל״ק, ס הוא זה הס״ד ואח״כ מה״ד אבל קדשי מובח כו', () דר"י תבנ קדשי מובח כרי, נ) דר"י לא קאמר כרי צ"ק, מ) צ"ל דליכא מעילה בהו אלא כוי, נ) [וע"ע מוס' זבחים מה. ד"ה רואה], מ) גיי צ"ק איסורא, ע) דמקיש זבח שלמים לפר כהן ע) דמקיש זבח שלמים לפר כהן משוח מכחשר יורם כו' צ'יק, בשוח מכחשר יורם כו' צ'יק, בשור צ'יק פריך מרבי ינחי גופיה דפשיטא ליה וכו', א אבל לא קדשי מובח דרשינן מיניה כל לה' ומוקמינן ליה כו'

הגהות הב"ח

(א) גם' אלא קדשי מובח (ח) גפי חנס קדשי מונס
בחייהם גמי דאוריימא לית
בהו מעילה: (ב) רש"י ד"ה
א"ר ינאי וכו' במחוורת עליו
נ"ב כמו לא חווירא דמס'
קדושין דף לט ע"א: ה הנהנה וכו׳ לכלבים "¬ (a) משני האי מעל: (ד) ד"ה אלא וכו' לרבי ינאי ומשני ל וכו׳ לרבי ינאי ומשני אמר לך כל״ל והד״א:

גליון הש"ם

גמרא א"ר ינאי מחוורתא. עיין זכחים לף מה ע"ל מוספות ד"ה רואה אני: תום' ד"ה ואפילו כו'

שימה מקובצת

. זה למעילה ועל תיבות אחד ואחד נרשם קו למעלה להורות כי לפ״ד למעלה להורות כי לפ״ד ראוי למחקו: 3 וקדשי בדק: גן אות ד׳ מתיבת דקתני נמחק ועל תיבות קתני אחד ואחד נרשם קו למעלה להורות כי לפ״ד למעלה להורות כי לפ״ד ראוי למחקו: זן לא ט״א ליכא מש״ה כו׳: זן הבית בלבד תיבת ועולה נמחק: זן מעל וחטאה בשגגה מקדשי: ז] בהן ה"נ מדרבנן: מן אשפה אילו אקדיש אשפה לבדק הבית לאו מי לית: ע) אלא לעולם קדשי מזבח נמי דאורייתא אית בהו: י) מהאי ס"א קדשי דקרא קדשי: יאן אחר הס״ד ומה"ד [נמ'] מש"ה אות ו נמחק: ינו עצמן אמר תיבת גמ' נמחק: יגו תיבת ומתרץ ל"ש: ידו הבית דמיוחדין לה' תיבת דמחוורין נמחק: טון אכל מבשר עולה: מבשר עולה: עון דרישא בכלל סיפא אות מ' ומחר (מ) דרישא בכלל סיפא אות
מ' נמחק: יון מחוורתא
כלומר: יון דר' ינאי אות ל'
נמחק: יען אהדדי דהתם לא . תיבות דה"פ נמחק: כ] ה' רבקדשי בדק: כאו אהא נ״א

ו בקושי בדוץ כית מואה ג'יא ולא בא ר"ינאי אלא למעוטי חטאת ואשם דלית בהו מעילה מפורשת: כס לומר אלא דחטאת: כס עולה שכולה כליל וה"פ כו' מעילה מפורשת מן התורה בקדשי: כזן שהיא כולה כליל למזבח תיבת קריבה נמחק: כס; דמ"מ הקרבה עיקר אות ד' נמחק: כזן מעילה בהו אלא בעולה: כזן בהו לבעלים כלומר תיבת למזבח נמחק: כסן מעילה הס"ד ומה"ד והתניא רבי אומר כל חלב לרבות אימורי קדשים למעילה ומשני מדרבגן ופריך יכוה ותבול הכובדו נמוקי לשן מפלח היט דומה והיים דלא גרסינן והא תניא אלא גרסינן והא קרא קא נסיב לה פ"ר ו"י נשר והא קרא קא נסיב לה ומשני אסמכתא בעלמא הוא וי"מ דלא גרסינן והא תניא אלא גרסינן והא קרא קא נסיב לה פ"ר ו" ינשר דמפיק מקרא סוף פרק כל הכשר דאיכא מעילה בקרשים קלים דמקיש פר כהן לובה חשלמים מכאשר יוום ומיהו נראה למהר"מ זיל דגרסינן והא תניא רבי אומר כל חלב והא דלא מפיק מקרא דר' ינאי משום דפשיטא ליה דמדרבנן קאמר ואסמכתא בעלמא הוא אלא פריך מקרא דכל חלב דהיינו קרא דמפקינן מיניה למסקנא דיש מעילה בקרשי מזבח: כען מתו לא יהא אלא דאקדיש אשפה: () תיבת גדול נמחק: (b) הוא דבעינן העמדה והערכה וכי מתו לאו בר העמדה והערכה הם י"ל דשמא כר' העמדה והערכה כר"ש וראיה גדול נמחק: מ0 הוא דבעינן העמדה והעוכה וכי מתו לאו בר העמדה והעוכה הם "יל דשמא כוי העמדה והעוכה הם" לדשה אכו העוכה הם "יל דשמא כוי העמדה והעוכה הן בקיים רדש במדק מדוק מי או אך ודאי מדי מדוקט מתו ולא עס ני שומט שלא היה בה העמדה והעוכה הן בקיים בדק משום לאו כי הוא עסקינן דהעמידן והעריכן 20 משום דלא כה העמדה והערכה הן בקיים בדק מהיה אלא מקרא אחרינא ולפינן דקדשי מזבח אית בהו מעילה דכתיב ואיש כי יאכל קדש בשגנה ויסף חמישיתו עליו בכל קדש אלא מקרא אחרינא ולפינן דקדש מובה מעולה ליש ונמחק: מן אמרינן אין פריין בפרק כל שעה איכא איסורא חיבות דליכא מעילה ליש ונמחק: מן אמרינן לשאר הנאות פריין בדמוב בדק בתור במולה לא הויא לא מדרבנן משום בזיון קדשים ומש"ה דין הוא דשויין ולפי מה שפי׳ אמרי ושאר הנאות נפי אמרי ושאר הנאות נפי או בי מוכה מעולה איש הוי מולה לישור. מוכה מעולה אים המעולה שלי מוכה מעולה איש הוא מעולה איש היו משום בזין קדשים ומש"ח דין הוא דשאר הנאות נפי אסורת העיר מידעה ברי על לברות איב הרכי לה מתרה ומש"ח דין הוא דשאר הנאות נפי מסורת אל היו אלא מרכון היום הרכי לה מתרה ומש"ח די מותרה ומש"ח די הוא חורים היותרה מש"ח די מתרה מעולה איד מרכי המתרה מש"ח די מתרה מעולה איד מתרה מעולה איד מתרה מעולה איד מתרה מתרה מורים בי מתרה מעולה איד מתרה מתרה המתרה ב"ל מתרה מתרה בי מתרה מרכי למתרה מש"ח די מתרה מעולה איד מתרה מתרה בי מתרה מתרה הברכי היותר הכל לבניה איד מתרה מתרה המתרה בי מתרה מתרה מתרה הברכי המתרה מתרה הברכי המתרה בל הוא היותר הביים הרכי למתרה בי מתרה הביות היותר הבי היים הרכי למתרה בי מתרה מתרה הבי המתרה מתרה הבי היים הרכי למתרה בי מתרה מתרה הבי היים הרכי למתרה בי מתרה הבי מתרה הבי מתרה הבי היים הרכי למתרה בי מתרה הבי מתרה הבי התרה בי מתרה בי מתרה

בשאר הנאות וכן פירש פרק כל שעה: (מ) מתיבת וי"מ עד תיבת והאיך נמחק: (מ) מיניה דיש מעילה בבשר קדשי: (עז לשם ס"א יש בהן מעילה אע"ג דאיכא בבשר שאינו כלל לגבוה א"כ מהייא קרא דכל חלב דאימורי קדשים קלים יש בהם מעילה אע"ג דיש בהם הבשר שאינו כלל לגבוה א"כ לא תיבת אלמא ל"ש ונמחק: מ) קדשים אפילו בבשר קדשי קדשים כל זמן שאין בהן היתר לכהנים דהיינו קודם זריקה כן: